

Ερευνητική Εργασία (Project)

«Διαβάζοντας Καζαντζάκη»

ΓΕΛ ΜΟΙΡΩΝ

Α' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

Επιμέλεια: Ελένη Κουμινάκη, Ειρήνη Νικάκη, Μιχάλης Ρουκουνάκης,

Ελένη Σαββάκη, Αργυρώ Φασουλάκη

Διδάσκουσα: Βέρα Δακανάλη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Συνοπτικό χρονολόγιο.....σελ.3
2. Εισαγωγή.....σελ.4
3. Βιβλιοπαρουσίαση.....σελ.5
4. Περίληψη.....σελ.6
5. Χαρακτηρισμοί.....σελ.9
6. Στοιχεία Μινωικού Πολιτισμού.....σελ.12
7. Σχολιασμός φράσεων.....σελ.13
8. Ταξιδεύοντας στην Αγγλία.....σελ.14
9. Φωτογραφίες.....σελ.15
10. Βιβλιογραφία.....σελ.17

1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

1883	Γεννιέται στο Ηράκλειο.
1902-1906	Σπουδάζει νομικά στην Αθήνα.
1907-1909	Σπουδάζει στο Παρίσι, όπου επηρεάζεται από τη διδασκαλία του Henri Bergson.
1914	Γνωρίζεται με τον Άγγελο Σικελιανό και ταξιδεύουν μαζί στο Άγιον Όρος και σε άλλα μέρη της Ελλάδας.
1918-1919	Ταξιδεύει στην Ελβετία και στη Ρωσία ως ανώτατος κρατικός υπάλληλος για τον επαναπατρισμό των Ελλήνων του Καυκάσου.
1922	Μένει στη Βιέννη και για περισσότερο καιρό στο Βερολίνο.
1924	Επιστρέφει στην Ελλάδα και στην Κρήτη.
1925-1929	Επιχειρεί τρία ταξίδια στη Ρωσία.
1932-1933	Πολύμηνο ταξίδι στην Ισπανία.
1935	Ταξίδι στην Ιαπωνία και στην Κίνα.
1936	Παρακολουθεί ως ανταποκριτής της Εφημερίδας <i>Καθημερινή</i> τον εμφύλιο πόλεμο στην Ισπανία.
1939	Μία πρόσκληση του Βρετανικού Συμβουλίου τον φέρνει στην Αγγλία, όπου ζει τους πρώτους μήνες του πολέμου (Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος).
1940	Επιστρέφει στην Ελλάδα και ζει στην Αίγινα όλον τον καιρό του πολέμου και της Κατοχής.
1946	Φεύγει για την Αγγλία και μένει για λίγο στο Cambridge. Τον Σεπτέμβριο του 1946 εγκαθίσταται στο Παρίσι και για μικρό διάστημα εργάζεται ως σύμβουλος λογοτεχνίας στην UNESCO.
1948	Εγκαθίσταται στην Antibes της μεσημβρινής Γαλλίας, εργαζόμενος πάντα και παρακολουθώντας τις αλληπάλληλες μεταφράσεις και δημοσιεύσεις σε ξένες γλώσσες των έργων του.
1957	Ταξιδεύει στην Κίνα και εκεί αρρωσταίνει. Φτάνει στην Κοπεγχάγη και από εκεί στην Πανεπιστημιακή Κλινική του Freiburg όπου και πεθαίνει στις 26 Οκτωβρίου 1957.

ΕΡΓΟ

Μυθιστορήματα

Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά (1946), Καπετάν Μιχάλης (1953), Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται (1954), Ο Τελευταίος Πειρασμός (1955), Ο φτωχούλης του Θεού (1956), Τόντα Ράμπα (1956), Ο Βραχόκηπος (1960), Αναφορά στον Γκρέκο (1961), Οι αδερφοφάδες (1963)

Φιλοσοφία: Ασκητική (1927)

Ποιήματα

Οδύσσεια (1938) (33333 ιαμβικοί δεκαπεντασύλλαβοι στίχοι, 24 ραψωδίες από το Α- Ω), Τερτσίνες (1960)

Θεατρικά

<u>Τόμος Α</u>	<u>Τόμος Β</u>	<u>Τόμος Γ</u>
Προμηθέας Κούρος Οδυσσεάς Μέλισσα	Χριστός Ιουλιανός ο Παραβάτης Νικηφόρος Φωκάς Κων/νος ο Παλαιολόγος	Καποδίστριας Χριστόφορος Κολόμβος Σόδομα και Γόμορα Βούδας

Μεταφράσεις

Ιλιάδα, Οδύσσεια
Θεία Κωμωδία του Dante, Φάουστ του Goethe
Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης του Joergensen

Ταξιδιωτικά

Ταξιδεύοντας (1927), Τι είδα στη Ρωσία (1928)
Ισπανία (1937), Ιαπωνία – Κίνα (1938), Αγγλία (1941)

2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο τετράμηνο που μας πέρασε η ομάδα μας ασχολήθηκε με τον Νίκο Καζαντζάκη απ' όπου πήρε και το όνομά της, “ο Καζαντζάκης ξαναγεννιέται”. Επικεντρωθήκαμε στα ταξίδια του και ανακαλύψαμε το πόσο κοσμογυρισμένος ήταν και γνωρίσαμε ακόμη, λίγο καλύτερα τον ίδιο τον συγγραφέα και τις επιρροές του που έπειτα τον ανέβασαν στο βήθρο με τους καλύτερους συγγραφείς όλων των εποχών.

Έπειτα από καθοδήγηση αλλά και συζήτηση με την καθηγήτρια μας κ. Βέρα Δακανάλη, καταλήξαμε να ασχοληθούμε με το βιβλίο του “Στα παλάτια της Κνωσού” στο οποίο προβάλλεται σε μεγάλο βαθμό ο μινωικός πολιτισμός και τα χαρακτηριστικά του. Σε αυτό επίσης γνωρίζουμε μία διαφορετική προσέγγιση του μύθου του Θησέα και της Αριάδνης.

Μετά από ανάγνωση του βιβλίου, μας δόθηκαν κάποιες ερωτήσεις πάνω σ' αυτό αλλά και γενικότερες σχετικά με την ζωή του συγγραφέα αλλά και με την δική μας γνώμη πάνω σε κάποια άλλα θέματα, τα οποία αναπτύσσονται και παρακάτω.

3. ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Το βιβλίο αυτό εξιστορεί το τέλος του Μινωικού πολιτισμού, την αρχή του Δωρικού με την κάθοδο των Δωριέων. Είναι η ιστορία του Θησέα, της Αριάδνης, της Φαίδρας, του Δαίδαλου και του Ίκαρου. Όλα αυτά είναι μπλεγμένα σε ένα κοινό ενιαίο μύθο μέσα από τα μάτια των κεντρικών ηρώων του βιβλίου, του γενναίου Χάρη και της Κρινός. Ο Καζαντζάκης σ' αυτό το μυθιστόρημα αφηγείται έναν πολύ αρχαίο μύθο, αυτόν του Μινώταυρου. Ο Κρητικός πολιτισμός αναπτύσσεται γύρω από το ανάκτορο της Κνωσού. Έξω γίνονται οι γιορτές, οι ταυρομαχίες, οι χοροί με τα φίδια και μέσα στο μυστηριώδη λαβύρινθο ζει ο Μινώταυρος. Η Αθήνα δεν είναι παρά μια μικρή πολιτεία, καταπιεσμένη από την Κρητική εξουσία και εξαντλημένη από το φόρο που πρέπει να πληρώνει στο τέρας. Ο πρίγκιπας Θησέας, του οποίου την αγάπη διεκδικούν οι κόρες του βασιλιά Μίνωα, η Αριάδνη και η Φαίδρα, θα καταφέρει να νικήσει τον Μινώταυρο, να κατακτήσει την καρδιά της αγαπημένης του και να ελευθερώσει την Αθήνα. Κάτω από τη φόρμα ενός παθιασμένου περιπετειώδους μυθιστορήματος, στο οποίο συμβαίνουν τα πιο συναρπαστικά περιστατικά, ο Καζαντζάκης εκφράζει όλη την αντίληψη του για την ιστορία: ένας κόσμος υπερβολικά γερασμένος, υπερβολικά πλούσιος και γι' αυτό ακριβώς σάπιος καταρρέει ένας άλλος νεότερος, φλογερότερος και ευγενέστερος παίρνει τη θέση του. Οι αξίες της ελπίδας, της ανδρείας, της ελευθερίας και της δημοκρατίας που είναι τόσο αγαπητικές στο συγγραφέα, προβάλλουν συνυφασμένες με την πλοκή.

4. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Κνωσός ήταν η μεγαλύτερη πολιτεία από τις 100 πολιτείες που είχε η Μινωική εποχή η Κρήτη. Στην Κνωσό βρισκόταν το μεγάλο και πολυτελές παλάτι του βασιλιά Μίνωα που ήταν σαν μικρή πολιτεία. Οι σκλάβοι οργάνουν τη γη, καλλιεργούν τα αμπέλια, τις ελιές, σπέρνουν σιτάρι και οι παλατιανοί σκλάβοι παίρνουν τα εισοδήματα από τους αγρότες και τα πάνε στο παλάτι. Η Αριάδνη το θεωρεί αυτό άδικο. Στην Κνωσό γινόταν πολλές γιορτές κάθε χρόνο που συμμετείχε πολύς κόσμος και χόρευαν σε πολλούς κύκλους. Ο βασιλιάς Μίνωας συχνά τρώει παρέα με τις κόρες του, την Αριάδνη που ήταν λεπτή, λεπτοκαμωμένη και περιλυπη και την Φαίδρα που ήταν ψηλή, δυνατή και χαρούμενη και αυτές χορεύουν μπροστά του κρατώντας φίδια για να τον ευχαριστήσουν. Η Κρήτη τότε είχε χιλιάδες καράβια, χιλιάδες στρατό και ο βασιλιάς Μίνωας ήταν παντοδύναμος και είχε κυριέψει όλο τον κόσμο, είχε πάρει όλα τα ελληνικά νησιά, την Κύπρο, την Σικελία και είχε γεμίσει χρυσάφι την Κρήτη, που το έφερνε από τα μέρη που κυριεύε. Η Αθήνα τότε ήταν υπόδουλη στην Κρήτη και οι Αθηναίοι κάθε χρόνο πλήρωναν φόρο αίματος. Διάλεξαν μετά από μια λαμπρή τελετή τους καλύτερους επτά νέους και τις καλύτερες επτά νέες της Αθήνας και τους έστειλαν στην Κρήτη για να τους φάει ο Μινώταυρος που ήταν ένα τέρας με σώμα ανθρώπου και κεφάλι ταύρου και ζούσε στον υπόγειο λαβύρινθο του παλατιού. Το βασιλόπουλο της Αθήνας, ο Θησέας θεωρούσε άδικο αυτό που γίνεται να τρώει κάθε χρόνο ο Μινώταυρος τα νιάτα της Αθήνας και σκέφτηκε να πάει και αυτός μαζί με τους άλλους νέους στην Κρήτη και να σκοτώσει τον Μινώταυρο. Ονειρευόταν ακόμα αφού πλουτίσει η Αθήνα με το εμπόριο που κάνει σε όλο τον κόσμο να κάνει πόλεμο στην Κρήτη και να ελευθερώσει την Αθήνα. Για τον σκοπό αυτό κάνει την πρώτη επίσκεψη του στην Κρήτη για την αναγνώριση του μέρους. Στην πρώτη αυτή επίσκεψη συναντά την Αριάδνη η οποία τον ερωτεύεται και του δίνει το δαχτυλίδι της με την υπόσχεση όταν βρεθεί αυτός σε κίνδυνο να τον βοηθήσει. Επίσης, στην επίσκεψή του αυτή, στο παλάτι της Κνωσού γνωρίζει τον Ίκαρο τον γιο του Δαίδαλου ο οποίος Δαίδαλος ήταν Αθηναίος μεγάλος μηχανικός και έχτισε το καλύτερο παλάτι αυτό της Κνωσού που όμοιό του δεν υπάρχει στον κόσμο. Ο βασιλιάς Μίνωας έμεινε ενθουσιασμένος από την ομορφιά του παλατιού του, αλλά για να μην φτιάξει άλλο παρόμοιο σε άλλο κράτος ο Δαίδαλος, ο Μίνωας τον φυλάκισε στο παλάτι και δεν τον άφησε να φύγει. Ο Δαίδαλος στεναχωρήθηκε πάρα πολύ γι' αυτό και ονειρευόταν την φυγή του για την Αθήνα. Κάποια στιγμή του ήρθε η ιδέα να φτιάξει φτερούγες γι' αυτόν και για τον γιο του και πετώντας να φύγουν για

την Αθήνα. Έτσι άρχισε την κατασκευή τους και τις δοκιμαστικές πτήσεις προς τη θάλασσα. Στο παλάτι ο Θησέας γνώρισε τον Αθηναίο Αριστείδη, ο οποίος ήταν ο μοναδικός στον κόσμο που γνώριζε για την επεξεργασία του σιδήρου και γι' αυτό τον είχε φυλακίσει ο Μίνωας για να φτιάχνει όπλα από σίδηρο μόνο για την Κρήτη. Ο Θησέας καταφέρνει και παίρνει μαζί του τον Αριστείδη τον σιδερά φεύγοντας για την Αθήνα. Ο Αριστείδης ευχαριστημένος που γύρισε στην πατρίδα του έφτιαξε ένα δίκωπο μαχαίρι και το χάρισε στον Θησέα που με το μαχαίρι αυτό αργότερα θα σκοτώσει τον Μινώταυρο. Στην Αθήνα ο Αριστείδης εργάζεται το σίδηρο και φτιάχνει πολλά όπλα και ετοιμάζει τους Αθηναίους στρατιώτες για να πολεμήσουν την Κρήτη. Τον επόμενο χρόνο που έπρεπε να πάνε οι επτά νέοι και οι επτά νέες της Αθήνας για να τους φάει ο Μινώταυρος στην Κρήτη, που η επιλογή τους γινόταν με κλήρωση, ο Θησέας προτείνει από μόνος του να πάει και αυτός χωρίς κλήρωση. Το αίτημα του γίνεται δεκτό, πηγαίνει στην Κρήτη και με τη βοήθεια της Αριάδνης, που του έδωσε το κουβάρι με την κλωστή για να μπορεί να βγει από τον λαβύρινθο, σκοτώνει τον Μινώταυρο. Παίρνει μαζί του την Αριάδνη και φεύγει για την Αθήνα. Στην Νάξο που σταμάτησαν για ξεκούραση γίνεται η αρπαγή της Αριάδνης από το Διόνυσο. Ο Θησέας μεθυσμένος από την χαρά του που σκότωσε τον Μινώταυρο ξέχασε να κατεβάσει τα μαύρα πανιά και να βάλει τα άσπρα και ο πατέρας του ο Αιγέας που τον περίμενε σε ένα βράχο στο λιμάνι της Αθήνας, όταν είδε να έρχεται το καράβι με μαύρα πανιά πέφτει στην θάλασσα και πεθαίνει. Μετά το θάνατο του βασιλιάς της Αθήνας γίνεται ο Θησέας ο οποίος άρχισε να ετοιμάζει καράβια, όπλα, στρατό και συνεργασία με τους Δωριείς για να πολεμήσει την Κρήτη και να ελευθερώσει την Αθήνα. Την ίδια στιγμή ο Δαίδαλος πραγματοποιεί το σχέδιο του, βάζει τις φτερούγες στους ώμους του και του Ίκαρου και πετούν από την Κνωσό για την Αθήνα. Και ενώ όλα πήγαιναν καλά ο Ίκαρος δεν υπάκουσε τον πατέρα του να μην πετάει ψηλά, έτσι ανέβηκε ψηλά, έλιωσε το κερί που κρατούσε τα φτερά και έπεσε στην θάλασσα και πνίγηκε. Ο Δαίδαλος πήγε στην Αθήνα αλλά δεν άκουσε την επιθυμία του Θησέα να φτιάξει φτερά για τους στρατιώτες του και του είπε ότι θα ασχοληθεί να φτιάχνει αγάλματα και ναούς. Οι Δωριείς ήρθαν στην Αθήνα και μαζί με τα Αθηναϊκά καράβια και με αρχηγό τον Θησέα κατέβηκαν στην Κρήτη, πολέμησαν τον κουρασμένο βασιλιά, τους γερασμένους καπετάνιους και στρατηγούς που τους βρήκαν στον ύπνο και τους νίκησαν και οι Δωριείς έβαλαν φωτιά στο παλάτι. Ο Θησέας παίρνει για γυναίκα του την Φαίδρα και στέφεται από τον Μίνωα ο νέος βασιλιάς της Κρήτης. Ο Θησέας όμως δίνει την Κρήτη στους Δωριείς και κάνει συμφωνία φιλίας μαζί τους για να βοηθάει ο ένας τον άλλον όταν έχουν πόλεμο. Ο Θησέας φέρνει την

νίκη στην Αθήνα και γίνεται μεγάλη γιορτή προς τιμή της Θεάς Αθηνάς που βοήθησε τους Αθηναίους.
Τέλος, η Αθήνα ελεύθερη και ειρηνικά άρχισε να δημιουργεί έργα πολιτισμού που τα θαυμάζει ακόμα
και σήμερα όλος ο κόσμος.

5. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ

ΑΡΙΑΔΝΗ:

Η Αριάδνη αποτελεί έναν από τους βασικούς χαρακτήρες της ιστορίας μας. Αυτό φαίνεται καθώς ο συγγραφέας αφιερώνει πολύ χρόνο για την Αριάδνη από το πρώτο κιόλας κεφάλαιο. Η Αριάδνη απ' τις πρώτες σελίδες του βιβλίου φαίνεται ότι έχει ένα ιδιαίτερο είδος δεσμού με τον Θησέα και αυτό προκύπτει από τις αντιδράσεις στη θέα του αλλά και από το γεγονός ότι σώζει τον Θησέα από τα χέρια του Μαλή, δεξιού χεριού του πατέρα της Μίνωα, αν και δεν τον γνώριζε ακόμα, τουλάχιστον όχι επίσημα. Η νεαρή κοπέλα αντίθετα με την υπόλοιπη οικογένειά της, διαθέτει καλοκάγαθο χαρακτήρα. Την χαρακτήριζε η σπλαχνικότητα, η φιλικότητα και η οικειότητα προς την αγαπημένη της δούλα, Κρινώ, προς τον αδελφό της αλλά και προς τον λαό της καθώς μπροστά στις ατιμίες του πατέρα της, κλέβοντας την σοδειά του λαού, εκείνη νιώθει λύπη και εκφράζει την αντίθεσή της σε αυτό, έστω και μέσω των σκέψεών της. Μέσα από την ιδιαίτερη αυτή σχέση της

Αριάδνης με την Κρινώ φαίνεται η σπλαχνικότητα, η οικειότητα αλλά και η φιλική της διάθεση προς την Κρινώ αλλά ακόμη μέσω αυτής της σχέσης, ο Καζαντζάκης δίνει έμφαση στην καταδεκτικότητα της κοπέλας αλλά και την ευγένεια και την φιλικότητά της μέσω του γεγονότος ότι αγνοεί την ταξική διαφορά που υπάρχει ανάμεσά τους και είναι πρόθυμη να βοηθήσει την δούλα της σε κάθε κατάσταση, είτε εύκολη, είτε δύσκολη. Και επίσης όπως ανέφερα και παραπάνω, η Αριάδνη δείχνει ενδιαφέρον για τον λαό της.

Έπειτα, θα μπορούσε να προστεθεί στα χαρακτηριστικά της, και η ψυχραιμία της καθώς κατά την πρώτη της συνάντηση με τον Θησέα που τόσο την έλκυε, εκείνη κατόρθωσε να διατηρήσει την ψυχραιμία της και να αποκαλύψει την αληθινή του ταυτότητα.

Εδώ θα μπορούσαμε επίσης, να πούμε ότι είναι και ένα από τα πολλά σημεία στα οποία γίνεται φανερή η εξυπνάδα που διαθέτει, διότι μέσω ενός τραγουδιού της δούλας της Κρινώς, εξακρίβωσε τις υποψίες της και έμαθε πριν από κάθε άλλο την πραγματική του ταυτότητα. Όμως, η εφευρετικότητά της φαίνεται για μία ακόμη φορά από τον τρόπο που τον φυγαδεύει σώζοντάς τον και πάλι από τα χέρια του Μαλή.

Εκτός όμως απ' όλα τα προαναφερθέντα η Αριάδνη σε όλη την διάρκεια του βιβλίου φαίνεται να έχει πίστη στους θεούς και ιδιαίτερα στην ιερή Θεά των φιδιών και αυτό γιατί ακόμα και όταν ετοιμαζόταν να φύγει οριστικά από την πατρίδα της, την Κρήτη προσευχήθηκε στη Θεά και πήρε μαζί της ένα αγαλματάκι της.

Έπειτα, εκτός απ' την ευσπλαχνία της προς την Κρινώ της δείχνει ακόμη και την ευγνωμοσύνη της με κάθε δυνατό τρόπο όπως για παράδειγμα όταν την σώζει από τον πατέρα της, βασιλιά Μίνωα. Όμως για να καταφέρει το συγκεκριμένο και πολλά άλλα αντιδρούσε πάντα στις αποφάσεις του πατέρα της ακόμη, και αν εκείνος δεν υπέκυπτε στη βούληση της αποφασιστικής του κόρης εκείνη χρησιμοποιούσε κάθε δυνατό μέσο για να πετύχει. Κυριότερο παράδειγμα σε αυτή την περίπτωση έχουμε τον χορό της με τον οποίο κατάφερε να σώσει την Κρινώ.

Παρ' όλες όμως τις αρετές και χάρες που είχε η Αριάδνη είχε και κάποιες ανασφάλειες και αυτό κατά την γνώμη μου οφείλεται στην προσπάθεια του Καζαντζάκη να την κάνει να φαίνεται πιο ανθρώπινη στα μάτια μας και να απεικονίσει την γυναίκα και εδώ όπως και στα υπόλοιπα έργα του ως πειρασμό, ως φορέα κακού. Η κυριότερη ανασφάλεια ήταν το συναίσθημα που την κυριεύε κάθε φορά που βρισκόταν κοντά στην αδελφή της, την Φαίδρα.

Πέρα όμως από τις ανασφάλειές της που μας καθιστά φανερές ο συγγραφέας, μέσω της ηρωίδας προσπαθεί να περάσει τις αντιλήψεις που επικρατούσαν εκείνη την εποχή περί των γυναικών. Πιο συγκεκριμένα, φαίνεται η κατώτερη θέση των γυναικών και στην κοινωνία αλλά και στα μειωμένα έως και ανύπαρκτα θα μπορούσα να πω ατομικά τους δικαιώματα.

Αυτό γίνεται ξεκάθαρα από τα χαρακτηριστικά λεγόμενα της προς τον Θησέα: “γιατί είμαι γυναίκα, πού να πάω;”. Με τα λεγόμενά της αυτά η Αριάδνη μας αποκάλυψε μία ανεκπλήρωτη επιθυμία της, αυτήν του να ταξιδέψει και να γνωρίσει τον κόσμο, λόγω των στερεοτύπων της εποχής. Μπορεί όμως αυτή η επιθυμία της να ικανοποιήθηκε έστω και για λίγο, όμως απέβη μοιραία στο να χάσει τον έρωτά της Θησέα, ικανοποιώντας έτσι και τα συμφέροντα του συγγραφέα στην προσπάθειά του να μεταβάλλει τον μύθο.

ΜΙΝΩΑΣ:

Μέσα από το βιβλίο «Στα παλάτια της Κνωσού» βλέπουμε τον Μίνωα ο οποίος είναι ένας γέρος ζαρωμένος, χωρίς δόντια, με μια μεγάλη μύτη και με πανούργα μάτια. Τα μαλλιά του έχουν πέσει και γύρω από τη φαλάκρα άστραφτε το στέμμα.

Ο Μίνωας ενδιαφέρεται μόνο για το βασίλειο του και τις κόρες του. Δεν νοιάζεται για τους πολίτες γιατί όπως βλέπουμε τους βάζει και δουλεύουν και μετά παίρνει αυτός τα τρόφιμα. Επίσης, τον βλέπουμε να

καταστρώνει σχέδια για να φέρει πίσω το σιδερά και για να πιάσει το βασιλόπουλο της Αθήνας, τον Θησέα για να μην κινδυνεύει το βασίλειο του. Είναι ένας έξυπνος άνθρωπος με πονηρό μυαλό.

Στο τέλος που τελικά δεν καταφέρνει να φέρει πίσω τον σιδερά και ο Θησέας σκοτώνει τον Μινώταυρο, είναι απεγνωσμένος και εκεί βλέπουμε και την ευαίσθητη πλευρά του βασιλιά.

ΘΗΣΕΑΣ:

Ο Θησέας όπως τον παρουσιάζει ο μεγάλος μας συγγραφέας Νίκος Καζαντζάκης, είναι ένας πολύ όμορφος νέος, είκοσι ετών, ψηλός αδύνατος με σγουρά καστανά μαλλιά δεμένα με χρυσή κορδέλα και μια μεγάλη ελιά στο μάγουλο. Είναι γενναίος, υπερήφανος για την πατρίδα του, την Αθήνα, καλός, δίκαιος, ευγενής και πανέξυπνος.

Επίσης, το βιβλίο αναφέρει ότι ο Θησέας δε διατάζει τους φρουρούς, τους πολίτες και τους σκλάβους του παλατιού σε αντίθεση με τον βασιλιά Μίνωα. Τους μιλάει όμορφα, ήσυχα και ευγενικά σα να είναι συγγενείς του ή φίλοι του.

Όλοι από το παλάτι της Κρήτης τον καμαρώνουν και τον ζηλεύουν για την πονηριά και την εξυπνάδα του. Εύχονται να είχαν και αυτοί έναν τέτοιο άνθρωπο στο παλάτι τους έτσι ώστε να μη χαθεί ποτέ αυτό το βασίλειο. Δεν τον φοβίζεται τίποτα όσο δύσκολο και τρομακτικό να είναι κάτι. Είναι πολύ δυνατός και φρόνιμος.

Δεν ζητάει δούλους, αλλά συνεργάτες. Επίσης πιστεύει ακράδαντα στην ελευθερία: ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να είναι ελεύθεροι και κανείς να μην τους βάζει περιορισμούς, όποιοι και αν είναι αυτοί.

ΙΚΑΡΟΣ:

Ο Ίκαρος ήταν ωραίος έφηβος, ευλύγιστος και δυνατός. Έτρωγε λιτό φαγητό. Ήταν καλός φίλος, συμπονετικός. Είχε δυνατό μυαλό και αυτοπεποίθηση. Δεν ήταν υπάκουος στις διαταγές του πατέρα του και αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι πετούσε ψηλά και πνίγηκε.

6. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΙΝΩΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

- Το παλάτι της Κνωσού ήταν μια μικρή πολιτεία. Είχε πλατείες, ναούς, θέατρα, πάρκα, εργαστήρια αγγειοπλαστικής, πατητήρια, ελαιουργεία, υφαντουργεία, χρυσοχοεία, χαλκουργεία.(σελ. 178) είχε ζωγράφους, πιθαράδες, σιδεράδες, ξυλουργούς και υποδηματοποιούς.(σελ. 64,67)
- Το παλάτι ήταν στολισμένο με τοιχογραφίες. Είχε ξενώνες για να μένει ο κόσμος που ερχόταν για τις τελετές.

Οι τελετές ήταν:

- Οι ταυρομαχίες στις οποίες οι ταυρομάχοι και οι βασιλοπούλες χόρευαν και καβαλούσαν τους ταύρους.(σελ. 155)
- Η γιορτή της Πανσέληνου προς τιμήν της Θεάς Μάνας που ήταν μητέρα Θεών και ζώων. Στη γιορτή αυτή, οι νέοι της πρόσφεραν μέλι και γάλα και οι βασιλοπούλες χόρευαν κρατώντας φίδια. Μαζευόταν κόσμος από όλη την Κρήτη με καράβια και πολλοί πήγαιναν με τα πόδια από το λιμάνι στην Κνωσό γιατί το είχαν τάμα. Μετά έστρωναν τραπέζι και τραγουδούσαν το τραγούδι – μοιρολόι για τους δεκατέσσερις νέους που θα φάει ο Μινώταυρος.(σελ. 34-60)
- Δοξολογία για το Θέρος, με ύμνο στη μεγάλη Θεά από τον ιερέα και τους θεριστές.(σελ. 60)
- Ετήσια τελετή ευλογίας του βασιλιά από την μεγάλη Μάνα Θεά που την συναντά σε μια σπηλιά. Όταν επιστρέφει ο βασιλιάς στο παλάτι του γίνεται λαμπρή υποδοχή.(σελ. 92) . Ο βασιλιάς ευλογεί τον κόσμο πετώντας σιτάρι.(σελ. 96)
- Γιορτή του τρύγου και το πάτημα των σταφυλιών για κρασί όπου οι σκλάβοι κουβαλούσαν τα σταφύλια στα πατητήρια του παλατιού, πατούσαν τα σταφύλια και γέμιζαν τα πιθάρια.(σελ. 150)
- Στην πλατεία που ήταν το άγαλμα της Μάνας Θεάς που βύζανε τους ανθρώπους και τα ζώα και ο βωμός με τα μεγάλα ταυρίσια κέρατα γινόταν το παζάρι όπου οι αγρότες και οι ψαράδες πουλούσαν τιςπραμάτειες τους και ο κόσμος ψώνιζε ό,τι είχε ανάγκη.(σελ.69)
- Φαγητά: αρνιά, κατσίκια, ψάρια, σταφύλια, μπανάνες, χουρμάδες, ελιές και έπιναν άφθονο κρασί.

7. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΦΡΑΣΕΩΝ

- *Δεν ελπίζω τίποτα. Δεν φοβάμαι τίποτα. Είμαι ελεύθερος.*

Αυτό το οποίο εξηγεί ο Καζαντζάκης στη φράση αυτή είναι το ύψιστο αγαθό της ελευθερίας. Η ελευθερία είναι το αγαθό εκείνο το οποίο ο άνθρωπος επιδιώκει να φτάσει σε όλη του τη ζωή. Εξάλλου λαμβάνοντας υπόψη την ετυμολογία της λέξης ελευθερία σημαίνει αυτή που θα έρθει. Ο άνθρωπος σε όλη του τη ζωή αγωνίζεται και θα πρέπει να αγωνίζεται να απομακρύνεται από οτιδήποτε τον κρατάει δέσμιος. Θα πρέπει δηλαδή να υπερνικήσει τις όποιες αδυναμίες του κατακτώντας με επίμονη προσπάθεια ό,τι τον εξυψώνει ως ανθρώπινη οντότητα.

- *Μια αστραπή η ζωή μας...μα προλαβαίνουμε.*

Ο Καζαντζάκης σε αυτήν την φράση μας αναφέρει πόσο γρήγορα περνάει η ζωή του ανθρώπου αλλά δεν πτοείται από αυτό, αντίθετα βασίζεται πάνω σε αυτό για να μας πει ότι δεν πρέπει να σπαταλάμε τον χρόνο μας σε ανούσιες δραστηριότητες αλλά να τον εκμεταλλευόμαστε ώστε να κάνουμε δημιουργικά πράγματα που θα γεμίσουν με πραγματική ευτυχία τον εσωτερικό και εξωτερικό μας κόσμο. Γι' αυτό και εμείς θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας αυτήν την φράση σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας ώστε ποτέ να μην ξεχνάμε ότι η ζωή δεν είναι μόνο ένας αγώνας για την καταπολέμηση καθημερινών και συχνά ασήμαντων προβλημάτων αλλά ένας αγώνας για ένα ευτυχισμένο και καρποφόρο μέλλον.

- *Ό,τι δεν συνέβη ποτέ, είναι ό,τι δεν ποθήσαμε αρκετά:*

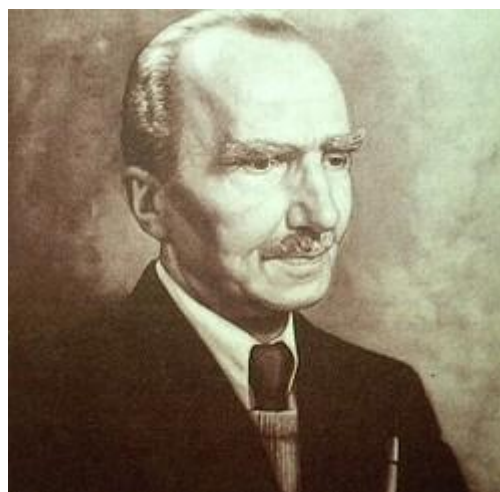
Ο άνθρωπος συχνά επιθυμεί και επιδιώκει την επίτευξη κάποιων στόχων. Ωστόσο, η πραγματοποίησή τους δεν είναι πάντα εφικτή. Συχνά, ο λόγος που δεν πραγματοποιούνται έχει να κάνει με το ότι δεν τα επιθυμεί αρκετά. Για να πετύχουμε αυτά που θέλουμε χρειάζεται αγώνας, επιμονή και υπομονή. Μπορεί να συναντήσουμε πολλές και μεγάλες δυσκολίες αλλά αν το θέλουμε πραγματικά θα το κατορθώσουμε. Επομένως, ό,τι δεν έχει καταφέρει ο άνθρωπος δεν το ήθελε – επιθυμούσε ποτέ.

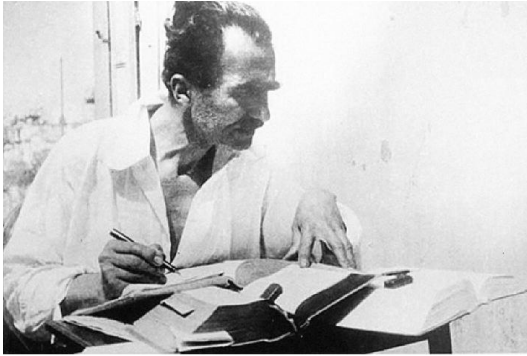
8. Αν ήταν να επισκεφτούμε μια χώρα απ' αυτές που επισκέφτηκε ο Νίκος Καζαντζάκης ποια θα ήταν και γιατί; (Αγγλία).

Ο Καζαντζάκης φημίζεται για τα ταξίδια που έκανε στην ζωή του με μία πολύ μεγάλη λίστα από χώρες που επισκέφτηκε όμως μας ζητούνταν να επιλέξουμε μία χώρα για να την επισκεφτούμε, η πρώτη μας επιλογή θα ήταν αναμφισβήτητα η Αγγλία, την οποία ο Καζαντζάκης επισκέφτηκε λίγο πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό δεν οφείλεται τόσο στην δημοσιότητα που έχει λάβει ως διοργανώτρια χώρα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2012, όσο στην ξεχωριστή, παγκοσμίου φήμης κουλτούρα της. Ένα παράδειγμα για την επιλογή μου αυτή θα ήταν πρώτα το ιστορικό ρολόι Big Ben καθώς και τα μουσεία με εκατομμύρια επισκέπτες κάθε χρόνο όπως λ.χ. Το ξεχωριστό Madame Tissaud's museum με κέρρινα ομοιώματα από πολλούς διάσημους.

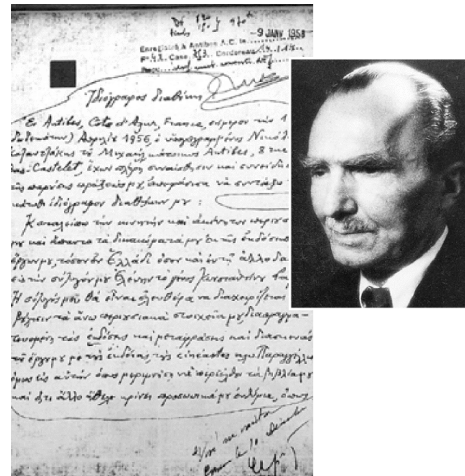
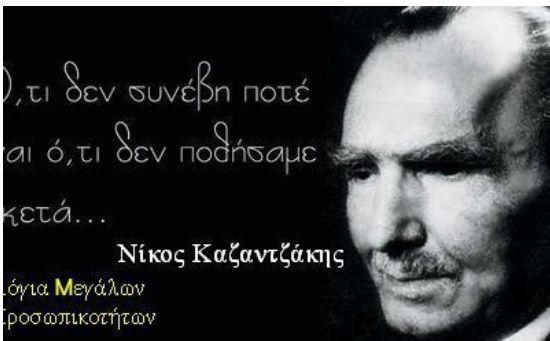
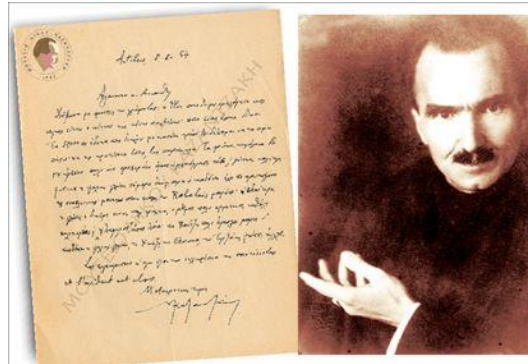
Επίσης, ένας ακόμη λόγος για την επιλογή μας αυτή είναι το υψηλής ποιότητας εκπαιδευτικό σύστημα που διαθέτει πανεπιστήμια όπως: το Cambridge University στο οποίο αναφέρεται ο ίδιος ο Καζαντζάκης στο βιβλίο του "Ταξιδεύοντας Αγγλία" καθώς και πολλά άλλα όπως το Oxford University και το Imperial College of London . Ένα ακόμη πράγμα που μας συναρπάζει σχετικά με την Αγγλία είναι η ιδιομορφία της, με αξιοθέατα κλασσικά όπως το Buckingham Palace, την Tower Bridge και το The Tower of London έως και το Picadilly Circus που ενδείκνυται για νεότερους. Όμως, από την λίστα με τους λόγους για την επιλογή μας αυτή δεν θα μπορούσαν να λείπουν και οι διαχρονικοί ποιητές της Αγγλίας με κυριότερα παραδείγματα τους William Shakespeare, Oscar Wilde, Joseph Kipling, Thomas Hardy και πολλούς άλλους. Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό από τα παραπάνω, είναι και το θέατρο με εγκαταστάσεις όπως το Theatreland και το Royal Opera House στο Λονδίνο, στο Μάντσεστερ το Royal Exchange Theatre όπως και στην Σκοτία το Edinburgh Festivals και το National Theatre of London. Όλα τα προαναφερθέντα είναι ένα μικρό μέρος της λίστας με τους λόγους για τους οποίους ο καθένας θα έπρεπε να επισκεφτεί την Αγγλία τουλάχιστον μία φορά.

10. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Δέν ελπίζω τιώσοια
 Δέ φοβόμαι τιώσοια
 Είμαι Δέσποτος

10. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Νίκος Καζαντζάκης, «Στα παλάτια της Κνωσού», εκδόσεις Καζαντζάκης

Νίκος Καζαντζάκης, «Ταξιδεύοντας στην Αγγλία», εκδόσεις Καζαντζάκης

<http://www.hecucenter.ru/word-files/Kazantzakis%20GR/Taxideurtis GREEK.pdf>

<http://www.slideshare.net/arisxa/ss-3448093>

<http://www.xn--ixauk7au.gr/forum/showthread.php?3459-%CE%9D%CE%AF%CE%BA%CE%BF%CF%82-%CE%9A%CE%B1%CE%B6%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B6%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82->

[B1%CF%82-%CE%91%CE%B3%CE%B3%CE%BB%CE%AF%CE%B1](http://www.xn--ixauk7au.gr/forum/showthread.php?3459-%CE%9D%CE%AF%CE%BA%CE%BF%CF%82-%CE%9A%CE%B1%CE%B6%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B6%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82-%CE%91%CE%B3%CE%B3%CE%BB%CE%AF%CE%B1)

<http://users.sch.gr/afroath/downloads/sum afro.pdf>

http://nearhouparaplaus.blogspot.gr/2010/02/blog-post_25.html

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9D%CE%AF%CE%BA%CE%BF%CF%82-%CE%9A%CE%B1%CE%B6%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B6%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82>